

Pakkende docu over West-Vlaamse krachtpatser Walter *Arfeuille* - Sterker dan Massis, maar niemand weet het

Ooit verbaasde krachtpatser Walter *Arfeuille* (70) uit leper iedereen met zijn indrukwekkende stunts, waarbij hij onder meer een trein van 223 ton vooruit trok met zijn tanden. Joost Laperre (51) goot zijn verhaal nu in '*BEEST*', een documentaire die straks te zien is op het documentairefestival Docville en later ook op Canvas.

Hij blaast en briest. Klautert kreunend recht, raapt zijn fiets van de grond en probeert zich staande te houden in de regen terwijl langs hem auto's voorbij zoeven. De straffe openingsscène van *BEEST* is ietwat symbolisch voor de rest van de documentaire. Terwijl het leven rondom hem voorbij raast, leeft Walter *Arfeuille* uit Vlamertinge bij leper in zijn eigen wereld en staat hij stevast weer op als het leven hem onderuit haalt. Verbeten en soms tegen beter weten in.

Arfeuille maakte in de jaren 90 furore toen hij de wereldrecords van krachtpatser John Massis succesvol aanviel. Maar nadat er heroïne bij hem werd gevonden, viel hij van zijn voetstuk. Recht de vergetelheid in.

Visitekaartje

"Mijn leerlingen kunnen het niet geloven als ik het verhaal vertel van *Arfeuille*. Dan daag ik hen uit om een emmer met vijf liter water op te heffen met hun tanden. Dat is niets in vergelijking met wat *Arfeuille* kon", steekt Joost Laperre van wal. De Gentenaar groeide op in de Kortrijkse deelgemeente Bissegem, waar hij na zijn studies sociaal assistent werkte in De Kreun. Hij volgde een beroepsopleiding multimedia en gaf zelf ook les. Sinds drie jaar doet hij dat aan de kunsthumaniora Sint-Lucas, waar hij jongeren vormt in de audiovisuele kunsten. Hij geeft ook les aan Syntra. Joost praat naar eigen zeggen liever over *Arfeuille* dan over zichzelf, maar hij legde ook een interessant parcours af. En met *BEEST* bezit hij meteen ook een stevig visitekaartje als regisseur.

"Mijn televisievader is Luk Alloo. Ik heb ook een tijdje voor Videohouse gewerkt, tot ik mijn eigen productiehuis BroekToe oprichtte, samen met Bram (Bostyn, manager van Het Zesde Metaal, red.)." Met Gunter Lamoot maakten ze Superstaar en voor Canvas maakten ze de docureeks Helden van de lach. Ze zetten ook mee hun schouders onder Bevergem als coproducent en later produceerden ze ook Lookalikes.

Laperre werkte vooral achter de schermen, waar zijn technische achtergrond van pas kwam, maar altijd met de goesting om zelf iets te creëren. Met zijn goeie vriend Luc Dufourmont ging hij aan het brainstormen en stapte hij naar Focus-WTV, waar de twee de reportagereeks Terug van weggeweest maakten naar aanleiding van de 25ste verjaardag van de lokale zender. "Een van de namen die toen aan bod kwamen was Walter *Arfeuille*. Ik ben altijd gefascineerd geweest door dit soort figuren. Ik zag als klein manneke ooit nog John Massis op de avondmarkt van Bissegem, keek later naar The Strongest Man op de

Nederlandse zenders... Kortom, het heeft me altijd geïntrigeerd. Na die reportage voelde ik dat er meer in zat."

Meer dan brulboei

Hij kreeg *Arfeuille* mee in zijn idee om een docu te draaien, net als een Nederlandse geluidsman die coregisseur werd. "Van het een kwam het ander, maar ik heb er altijd hard in geloofd. *Arfeuille* had het plan opgevat om met de fiets het graf te gaan bezoeken van zijn grote held Serge Reding (gewichtheffer die stierf op zijn 33ste in 1975, maar nog steeds records op zijn naam heeft staan, red.). Het was de perfecte kapstok om *Arfeuille* te volgen, maar het is ook méér dan dat. Het is een verhaal van fysiek verval, rancune en de eeuwige zoektocht naar erkenning. Hij is nooit bekender geweest dan John Massis. Dat heeft altijd aan hem gevreten, niettegenstaande hij wel zijn records kon breken. Er zijn zoveel verschillende facetten aan zijn verhaal, dat we zo respectvol mogelijk proberen te benaderen."

Muzikant Johannes Verschaeve voorziet de docu van muziek en was ook figuurlijk een klankbord. "We zien in de docu dat *Arfeuille* veel meer is dan een gewichtheffer of brulboei, hij is ook een rasverteller, die plots veel milder klinkt. (denkt na) Ik begrijp hem ergens wel. Ik heb het ook: die drang om me te bewijzen. Bovendien heb ik enorm veel bewondering voor mensen die enigszins arrogant claimen dat ze de beste ter wereld willen worden en dat ook nog eens doen. Dat is fantastisch. Zijn doorzettingsvermogen is waanzinnig. Veel jongeren kunnen daar een voorbeeld aan nemen."

Canvas

De documentaire is geselecteerd voor Docville, het filmfestival voor documentaires in Leuven. Eind volgende maand passeert hij ook de revue op het Viewpoint Documentaire Film Festival in Gent. Later zal hij ook te zien zijn op Canvas. "Een film bestaat pas als hij een publiek bereikt. En dat hoop ik van harte. Ik vrees dat vertoningen in de bioscoop niet vanzelfsprekend zijn, maar het zou ook fijn zijn om die te vertonen in ontmoetingscentra. Buiten West-Vlaanderen ook? Wie weet, het verhaal is universeel en eentje dat kan inspireren. Dus waarom niet? Het is een goed verhaal. Wat tragisch ook: hoe iemand absolute wereldtop is, maar niet voldoende erkenning krijgt omdat wat hij doet zo extreem niche is. En vergeet niet: met talent alleen ben je niets. Ik ben er zeker van dat hij er even hard heeft voor moeten werken als pakweg Maradona. Walter *Arfeuille* is een fenomeen, zowat de laatste der Mohicanen."

door Bert Vanden Berghe